

SÖNDAGEN FÖRE DOMSSÖNDAGEN

DOMINICA PAENULTIMA

Text II Årg Högm Luk 13: 22–30

"Jag väntar efter Herren, min själ väntar, och jag hoppas på hans ord" Psalt 130: 5

Dessa ord är viktiga i dag, där texterna talar till oss om vaksamhet. Att vara vaksam är ju att vänta och vara beredd. Och en kristen får vänta sin Herre och Frälsare på grundval, inte av sina gärningar eller sin insats eller sin tro, utan på grundval av hans ord. Det ska vi rätt betänka då vi är samlade i denna stund.

"Jag hoppas på hans ord", det är detta en kristen kan säga. På grundval av ordet som förkunnar en Frälsare och Räddare för oss människor, kan hon vänta. Ty ordet utlovar detta.

1. TROR DU ATT FRÄLSNINGEN GÅR ATT BERÄKNA?

En människa ställde till Jesus den frågan: Är det blott få som blir frälsta? Det är en fråga som säkert många av oss ställer och en fråga vi gör oss, inte minst när vi ser och hör världens otro och med vilket våld den förför sig mot Guds sanning. Men det är viktigt att se och höra att Jesus avvisar en sådan fråga. Det är något som inte är uppenbart för människan och inte skall uppenbaras för henne. Utan det är en sanning Gud behåller för sig själv. I sinom tid ska den uppenbaras, nämligen på den yttersta dagen.

Det är något utmärkande att världen och människorna gärna ägnar sig åt sådana frågor som allesammans är förnuftets frågor. De sysslar helst med ogenomträngliga problem och diskuterar detta ständigt och jämt. Det hör till människans försök att komma undan Gud, att ställa Gud själv till svars. Men det lyckas inte. Människan söker sanningen om sin existens, hon söker sanningen om världen, hon söker sanningen och lyckan, men finner dem ej. Allting vittnar om att det finns en Skapare, människans samvete vittnar om att hon strider mot denne Gud. Med den avgörande frågan: Hur blir jag frälst? Hur får jag nåd inför Gud? Den vill inte världen ställa eller söka något svar på. Den tiger man om.

Men Jesus hänvisar just till den frågan och ger ett tydligt svar. *"Kämpa för att komma in genom den trånga porten..."* Det vill säga arbeta på att du inte går förlorad utan blir frälst. Jesus visar att det inte går att beräkna eller räkna ut frälsningen.

Frälsningen går inte att beräkna på grund av människans fromhet eller hennes gärningar. Vi hör här hur Jesus säger att många just ska komma på den yttersta dagen och vilja göra anspråk på att de varit med honom, vistats med honom och känt honom och detta skulle vara beräkningsgrund för att de ska bli frälsta. Nej, här säger han: Jag känner er inte. Det kan inte läggas till grund för frälsningen. Det ska vi också tänka på, för även om vi umgås med ordet och sakramenten, så är det inte för att vi gör det eller om vi fromma eller något annat sådant, som vi blir frälsta. Att räkna ut hur man blir frälst är en omöjlighet och förblir en olöslig gåta för människan.

2. TROR DU ATT FRÄLSNINGEN BEROR PÅ MÄNNISKANS FÖRTJÄNST?

När människan söker beräkna frälsningen så tror likväl att hon med sitt förnuft räkna ut det från sina gärningar, hennes goda gärningar. Så tror de allra flest när de resonerar efter sitt förnuft.

Se ut över världen där frälsning i någon form förkunnas. Alla predikar de och lär att människan rättfärdiggörs genom gärningar, Det är en fundamental tro i världen. Likväl är det just den tron och det fundamentet som Bibeln tvärt avvisar och säger: *"Ingen rättfärdig finnes, icke en enda."* (Rom 3: 10). Sådan är Guds dom över människan att ingen enda är rättfärdig, ingen kan rättfärdiggöras av sina gärningar.

Den frälsning som Bibeln förkunnar är av annat slag. Den visar till Guds Son Jesus Kristus och hans verk, vad han gjort för oss människor. Och där ligger frälsningen. Inte i gärningar, eller vad vi tror vi åstadkommit. Utan i honom och hans verk. Rättfärdiggörelsen ligger alltså utanför dig själv. Den ligger inte hos dig själv utan i honom, Jesus Kristus. Det är det förunderliga och mest avgörande. *"Gud var i Kristus och försonade världen med sig själv..."* (2 Kor 5: 19) Så heter det. Och vidare: *"Han utgavs för våra synders skull och uppväcktes för vår rättfärdiggörelses skull"* (Rom 4: 25) Jesus visar aldrig till våra gärningar att de rättfärdiggör. Han säger aldrig så till en enda människa. Han visar i stället till att han själv fullgör vår frälsning och salighet och kallar oss till sig att vi ska tro på honom. Just därför säger aposteln: *"Av nåd är ni frälsta och det inte av er själva. Guds gåva är det"* (Efes 2: 8)

Allt inte av gärningar utan av nåd...

3. DU FÅR TRO PÅ FRÄLSNINGEN AV NÅD GENOM EVANGELIUM!

Men hur får man del av denna frälsning som är av nåd? Det frågan är viktig. Det kunde synas som det alls inte fanns någon visshet, ingen beräkning av frälsningen kan ju ske. Inget ytterst kan man veta, sägs det. Och grundas nu frälsningen på något utanför oss som vi inte kan kontrollera, så blir det hela synnerligen osäkert, menar människan. Men så är det inte. Gud har inte gett oss den stora osäkerheten med att han låtit sin Son komma i världen, utan han gav oss nåd och visshet. Hur kommer då denna visshet till dig? Hur blir du viss om saligheten och kan behålla den vissheten?

Den kommer till dig genom evangelium, det goda budskapet om nåd. Med evangeliets ord till dig och då är det viktigt att du inte stöter orden ifrån dig utan att du tar dem till dig. Ja, att du tar Jesus på orden. Och som du vet har han många löften som du får ta till dig. *"Jag är uppståndelsen och Livet, den som tror på mig han skall leva om han än dör"* (Joh 11: 25). Så säger han. Och här ser du nu att det är ord som avgör både ditt liv och din tro. Och han säger dessa ord, inte för att vi ska tvivla utan just därför att vi ska tro just hans ord och förlita oss på dem

Vi alla står ju under döden och den kan komma när som helst. Vart ska jag då vända mig, vart ska fly, var ska ta vägen? Ta fasta vid Jesu ord, då tar du fasta vid Jesus själv. Han säger ju dessa viktiga ord: *"Den som kommer till mig, honom ska jag sannerligen inte kasta ut"*. Och till honom kommer du när du tar hans ord och löften till dig

Och när du tar till dig Jesu ord och löften. Då äger du också ett hopp, i tiden och inför evigheten. Då är du också beredd och är vaken inför det som ska komma. Och då kan du säga de orden vi började med:

"Jag väntar efter Herren, min själ väntar, och jag hoppas på hans ord"

Ack, mildaste Jesu, föröka oss trona/ Att vi må beredda och vakande stå / Att vi ej bortmista vår salighets krona,/ Och att vi din nåd ej förlustiga gå/ O räck oss din hand, vår Frälsareman/ Och för oss till himlens lyckosaliga land

Amen!